

11 Ιουνίου, 1991

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, Πρ., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στές]

ΦΩΣΤΗΡΑ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΦΩΤΙΟΥ & ΑΛΛΗ,

Εφεσείουσες,

v.

ΔΗΜΟΥ ΠΑΦΟΥ,

Εφεσίβλητου.

(Ποινική Έφεση Αριθ. 5383)

Ανέγερση οικοδομής χωρίς άδεια της αρμόδιας αρχής κατά παράβαση των άρθρων 3 (1) (β) (2) (α) και 20 (1) (2) (3) του περί Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομών Νόμου Κεφ. 96 και Κεφ. 154, άρθρο 20.

Παράνομα επέτρεψαν και/ή ανέχθηκαν την ανέγερση οικοδομής χωρίς άδεια της αρμόδιας αρχής κατά παράβαση του άρθρου 3 (1) (β) και 20 (1) (3) του περί Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομών Νόμου, Κεφ. 96 και Κεφ. 154, άρθρο 20. 5

Κατοχή και/ή χρησιμοποίηση οικοδομής άνευ πιστοποιητικού έγκρισης κατά παράβαση των άρθρων 10 (1) (2) και 20 (1) (2) (3) του περί Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομών Νόμου, Κεφ. 96 και Κεφ. 154, άρθρο 20. 10

Διακριτική ευχέρεια των Δικαστηρίων αναφορικά με έκδοση διαταγμάτων κατεδάφισης κάτω από το άρθρο 20 του Νόμου όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο Αρ. 67 του 1963 — Πρέπει να ασκείται με τέτοιο τρόπο ώστε να μη ματαιώνει τον συγκεκριμένο σκοπό για τον οποίο υπάρχει ο Νόμος — Η παρανομία δεν πρέπει να διαιωνίζεται με την καταβολή χρηματικής ποινής. 15

Έξι συνιδιοκτήτες εξ αδιενεμήτου μεταξύ των οποίων και οι εφεσείουσες υπέγραψαν αίτηση προς τον Δήμο Πάφου κάτω από τον Περί Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομών Νόμο, Κεφ. 96 γι ανέγερση οικοδομής η οποία άρχισε να ανεγείρεται πριν την έκδοση της άδειας οικοδομής. Εν τω μεταξύ τρεις από αυτούς απέσυραν την υπογραφή τους. Σε κάθε μια από τις εφεσείουσες επιβλήθηκε ποινή προστίμου ΛΚ40.- στην κάθε κατηγορία και εκδόθηκε διάταγμα κατεδάφισης της οικοδομής εντός δύο μηνών εκτός εάν εν τω μεταξύ εξασφάλιζαν την απαιτούμενη άδεια. 25

Η έφεσή τους αφορά την ποινή και στρέφεται μόνο κατά του διατάγματος κατεδάφισης.

- 5 Το Ανώτατο Δικαστήριο αφού τόνισε ότι η έκδοση διατάγματος κατεδάφισης αποτελεί θέμα διακριτικής ευχέρειας του πρωτόδικου Δικαστή και ότι στην προκειμένη περίπτωση η παρανομία καλύπτει την ανοικοδόμηση μιας ολόκληρης οικοδομής αποφάνθηκε ότι υπό τις συνθήκες δεν υπάρχει λόγος επέμβασης στην άσκηση της πιο πάνω διακριτικής ευχέρειας. Επίσης διάταξε τις εφεσείουσες να καταβάλουν ΛΚ50.- έξοδα της έφεσης στο Δήμο Πάφου.

Η έφεση απορρίπτεται.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

- 10 *District Officer of Nicosia v Hadjiyanni, 1 R.S.C.C. 79;*
Improvement Board of Kaimakli v Sevastides (1967) 2 C.L.R. 117;
Golden Sea-Side Estate Co. Ltd. v The Municipal Corporation of Famagusta (1973) 2 C.L.R. 58;
Municipality of Larnaca v Madellas (1982) 2 C.L.R. 177;
- 15 *Vine Products Board v Toutoula (1982) 2 C.L.R. 112.*

Έφεση εναντίον Ποινής.

- 20 Έφεση εναντίον της ποινής από την Φωστήρα Αποστόλου Φωτίου και άλλης οι οποίες βρέθηκαν ένοχες στις 30 Νοεμβρίου, 1990 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Πάφου (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 6132/90) στις κατηγορίες α) ανέγερσης οικοδομής χωρίς άδεια κατά παράβαση των άρθρων 3 (1) (β) (2) (α) και 20 (1) (2) (3) του Περί Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομών Νόμου Κεφ. 96, β) ότι επέτρεψαν και/ή ανέχθηκαν την ανέγερση οικοδομής κατά παράβαση
- 25 των άρθρων 3 (1) (β) και 20 (1) (3) του πιο πάνω Νόμου και γ) κατοχή και/ή χρησιμοποίηση οικοδομής χωρίς πιστοποιητικό έγκρισης κατά παράβαση των άρθρων 10 (1) (2) και 20 (1) (2) (3) του Κεφ. 96 και καταδικάστηκαν από
- 30 τον Σταυρινίδη, Α.Ε.Δ. να πληρώσουν £40.- πρόστιμο στην κάθε κατηγορία και διετάχθηκαν να κατεδαφίσουν το υποστατικό σε δύο μήνες εκτός εάν αποκτήσουν άδεια.

Χρ. Κιτρομηλίδης, για τις εφεσείουσες.

Α. Παλιαδώρος για Κ. Χρυσστομίδη, για τον εφεσίβλητο.

Α. ΛΟΙΖΟΥ, Πρ. ανέγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Οι εφεσείοντες βρέθηκαν ένοχοι των τριών πιο κάτω κατηγοριών.

(1) Ανέγερση οικοδομής χωρίς άδεια της αρμόδιας αρχής κατά παράβαση των άρθρων 3(1)(β)(2)(α) και 20(1) (2)(3) του περί Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομών Νόμου, Κεφ. 96 και Κεφ. 154, άρθρο 20. 5

(2) Ότι παράνομα επέτρεψαν και/ή ανέχθηκαν την ανέγερση οικοδομής χωρίς άδεια της αρμόδιας αρχής κατά παράβαση του άρθρου 3(1)(β) και 20(1)(3) του περί Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομών Νόμου, Κεφ. 96 και Κεφ. 154, άρθρο 20. 10

(3) Κατοχή και/ή χρησιμοποίηση οικοδομής άνευ πιστοποιητικού έγκρισης κατά παράβαση των άρθρων 10(1) (2) και 20(1)(2)(3) του περί Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομών Νόμου, Κεφ. 96 και Κεφ. 154, άρθρο 20. 15

Τα σχετικά γεγονότα όπως φαίνονται στην εφεσιβαλλόμενη απόφαση είναι ότι έξι συνιδιοκτήτες εξ αδιενεμήτου υπόγραψαν αίτηση προς το Δήμο Πάφου, ως την αρμόδια αρχή κάτω από τον Περί Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομών Νόμο, Κεφ. 96, για ανέγερση οικοδομής στο ανωφερόμενο τεμάχιο. 20

Η οικοδομή άρχισε να ανεγείρεται πριν από την υποβολή της αίτησης και εν πάση περιπτώσει πριν από την έκδοση της άδειας οικοδομής. Εν τω μεταξύ οι τρεις από τους έξι συνιδιοκτήτες απόσυραν τη συγκατάθεσή τους για την ανέγερση αυτής της οικοδομής ή και τις υπογραφές τους και ζήτησαν να μην εξεταστεί η αίτηση. 25

Στην κάθε μια από τις εφεσείουσες επιβλήθηκε ποινή πρόστιμου £40.- στην κάθε κατηγορία και εκδόθηκε εναντίον τους διάταγμα κατεδάφισης της οικοδομής εντός δύο μηνών εκτός εάν εν τω μεταξύ ληφθεί άδεια σε σχέση με αυτή από την αρμόδια αρχή. 30

Η έφεση που είναι εναντίον της ποινής στρέφεται μόνον κατά του διατάγματος κατεδάφισης της χωρίς άδεια ανεγερθείσας οικοδομής.

- Έχει νομολογηθεί ότι η διακριτική ευχέρεια των δικαστηρίων κάτω από το άρθρο 20 του Νόμου, όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο Αρ. 67 του 1963 για να συνάδει με το Σύνταγμα όπως ερμηνεύθηκε στην υπόθεση *District Officer Nicosia v. Hadjiyanni*, 1 R.S.C.C. 79, πρέπει να ασκείται με τέτοιο τρόπο ώστε να μην ματαιώνει το συγκεκριμένο σκοπό για τον οποίο υπάρχει ο Νόμος και για τον οποίο οι διατάξεις για διάταγμα κατεδάφισης περιέχονται σ' αυτόν. Εν πάση δε περίπτωση η μη έκδοση διατάγματος κατεδάφισης να μην ισοδυναμεί στην ουσία με έγκριση της παρανομίας και συνέχισης αυτής ώστε ένας που αδικοπραγεί να αισθάνεται ότι μπορεί να διαπράττει τέτοια αδικήματα και να απολαμβάνει τους καρπούς της παρανομίας του καταβάλλοντας μόνον μία χρηματική ποινή (βλέπε *Improvement Board of Kaimakli v. Sevastides* (1967) 2 C.L.R. 117 στη σελ. 124, *Golden Sea-Side Estate Co. Ltd. v. The Municipal Corporation of Famagusta* (1973) 2 C.L.R. 58, *Municipality of Larnaca v. Petros Madellas* (1982) 2 C.L.R. 177, *Vine Products Board v. Demetra Touttoula* (1982) 2 C.L.R. 112 και άλλες).

- Στην προκειμένη περίπτωση η παρανομία καλύπτει την ανοικοδόμηση μιας ολόκληρης οικοδομής και δεν βρίσκουμε κανένα λόγο για να επέμβουμε στην άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του πρωτόδικου Δικαστή σχετικά με την έκδοση του διατάγματος κατεδάφισης το οποίο έκαμε, γιατί δεν πρόκειται είτε για μια ασήμαντη παράβαση κάποιου όρου ή για παρατυπία ελάχιστης σημασίας.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η έφεση απορρίπτεται.

Οι εφεσείουσες να καταβάλουν £50.- έξοδα της έφεσης στον εφεσίβλητο Δήμο Πάφου.

35

Έφεση απορρίπτεται.